

Mirko Kunčič:

Moj očka je kmet...

Moj očka je kmet.
Obraz ves ožgan
od solnca ima
in žaljavo dlan.

Le redkokdaj on
drži se na smeh.
Skrb težka leži
mu vedno v očeh:

Bo letina dobra?
Bo dosti otave?
Obvaruj Bog suše
nas, ognja, poplave.

Moj očka je kmet:
obraz je ožgan,
ko bron je korak,
ko deska je dlan.

Nikdar me ne boža,
nikdar ne pove,
da v prsih utripa
mu — zlato srce.

Danilo Gorinšek:

Majevea.

Bujno cvetje, pličje petje,
dobre polje vse je polje...
Sonca sijaj...

Sape lahne — Vesna dahne,
na vse konce čara sonce
v duše raj...

Duša poje pesmi svoje,
bi vesele vse objela...
To je maj...

